

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. R., syna F. i Ł., zd. S. ur. (...) w G. był skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19 stycznia 2018r., w sprawie o sygn. akt II K 73/17 zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 lipca 2018r. w sprawie o sygn. II AKa 87/18 za:

-występek z art. 258 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- przestępstwo skarbowe z art. 91 § 4 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 70 (siedemdziesiąt) zł.

Wyrokiem tym połączono skazanemu kary pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet tej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 12 października 2017r. godz. 11:25 do dnia 16 października 2017r. godz. 13:00. Karę łączną pozbawienia wolności skazany wykonuje od dnia 10 grudnia 2018r. do dnia 3 czerwca 2019r. Po jej zakończeniu od dnia 3 czerwca 2019r. do dnia 28 czerwca 2019r. wprowadzono skazanemu do wykonania karę zastępczą 25 dni pozbawienia wolności za karę grzywny orzeczoną we wskazanym powyżej wyroku.

Natomiast prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 21 lutego 2019r. w sprawie o sygn. akt VII K 84/19 skazano R. R. za występek z art. 209 § 1 k.k. popełniony w okresie od 8 lutego 2018r. do 1 lipca 2018r. na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie. Kara to pozostaje do wykonania.

(dowody:

- opinia o skazanym wraz z informacją o odbyciu kar, k. 20-21;

- wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie o sygn. II K 73/17 wraz z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w sprawie o sygn. II A Ka 87/18, w aktach sprawy IIK 73/17, k. 2336-2342, 2497-2499;

- wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie o sygn. VII K 84/19 w aktach sprawy VII K 84/19, k. 72;

- odpisy w/w wyroków, k. 13-19, 24).

Skazany przebywa obecnie w Zakładzie Karnym w G. Oddziale Zewnętrznym w S.. W czasie odbywania kary zachowuje się prawidłowo, pracuje nieodpłatnie. Przestrzega regulaminów. Kilkakrotnie był nagradzany. Nigdy nie był karany dyscyplinarnie. Ma krytyczny stosunek do przestępstw, a proces jego resocjalizacji przebiega prawidłowo.

Poza wskazanymi powyżej wyrokami, R. R. nie był karany.

(dowody:

- opinia o skazanym wraz z informacją o odbyciu kar, k. 20-21;

- dane o karalności, k. 7-8.)

Pismem z dnia 1 kwietnia 2019r. Sąd Rejonowy w Gorzowie Wlkp. zawiadomił o konieczności wszczęcia postępowania o wydanie wobec R. R. wyroku łącznego we wskazanych powyżej sprawach.

Sąd zważył, co następuje:

W stosunku do skazanego R. R. zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego. Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły wyroki i ich odpisy, wydane wobec skazanego, których autentyczność nie budzi zastrzeżeń, a także informacje z zakładu karnego, to jest opinia dyrektora oraz dane z Krajowego Rejestru Karnego, a nadto akta wymienionych spraw Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. VII K 84/19 i Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie o sygn. II K 73/17. Ustalony na podstawie tych dowodów stan faktyczny nie budzi żadnych wątpliwości.

Sąd orzeka karę łączną w wyroku skazującym w odniesieniu do kar wymierzonych za przypisane oskarżonemu tym wyrokiem przestępstwa. W pozostałych wypadkach sąd orzeka karę łączną w wyroku łącznym (art. 568a k.p.k.). Zgodnie z treścią przepisów art. 85 § 1 i 2 k.k. karę łączną orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą jej orzeczenia są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Na mocy przepisu art. 85 § 3 k.k., jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Ponadto, nie podlegają łączeniu kary orzeczone w wyrokach wydanych przez sąd właściwy w sprawach karnych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 85 § 4 k.k. w zw. z art. 114a kk). Z kolei na podstawie przepisu art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

W przekonaniu sądu, w rozpatrywanej sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączające orzeczenie kary łącznej w zakresie kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie o sygn. II K 73/17 i kary ograniczenia wolności wymierzonej w sprawie o sygn. VII K 84/19. Kary te zostały wymierzone za przestępstwa popełnione w czasie, w którym skazany przebywał na wolności, zaś wyroki skazujące zostały wydane przez sądy polskie. Nadto żadna z wyżej wymienionych kar nie została do dnia wydania wyroku łącznego w całości wykonana, a wszystkie podlegają wykonaniu. Jednocześnie z uwagi na fakt, że kary te zostały wymierzone w odrębnych wyrokach, zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym.

W tym miejscu należy zauważyć, że redakcja art. 85 § 2 k.k. może nasuwać wątpliwości co do treści zawartej w tym przepisie normy prawnej. Zgodnie z literalnym brzmieniem tego przepisu podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Można wywieść stąd wniosek, że podstawą orzeczenia kary łącznej mogą być tylko te części kar, które podlegają wykonaniu, czyli nie zostały jeszcze wykonane. Takie rozumienie przepisu prowadziłoby jednak do absurdalnych rezultatów, bowiem mogłoby się zdarzyć, że z każdym dniem zmieniałby się stan wykonania danej kary, co wpływałoby na podstawę orzeczenia kary łącznej. Z pewnością nie o to chodziło ustawodawcy. Treść normy prawnej w tym przypadku powinna być wyprowadzona nie tylko z brzmienia przepisu art. 85 § 2 k.k., ale także z art. 86 § 1 k.k. Ten ostatni przepis stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zatem karę łączną wymierza się w granicach kar wymierzonych (a nie części tych kar jeszcze niewykonanych). Inny pogląd prowadziłby do oczywistej sprzeczności dwóch wskazanych wyżej przepisów, a także pozbawiałby racji bytu przepis art. 577 k.p.k. Przepis art. 85 § 2 k.k. należy interpretować zatem tak, że określa on podstawę wydania wyroku łącznego, a nie podstawę wymiaru kary łącznej (z natury rzeczy można go odnosić wyłącznie do wyroku łącznego, ponieważ kara łączna wymierzana w wyroku skazującym nie ma za podstawę kar jednostkowych podlegających wykonaniu, jako że kary te są orzekane tym samym wyrokiem, który wszak jest nieprawomocny w chwili wymierzania kar). Innymi słowy przepis ten nie zakreśla granic kary łącznej, lecz wskazuje warunki do wydania wyroku łącznego (nie wszystkie zresztą), takie jak wymierzenie wcześniej kar jednostkowych lub kar łącznych podlegających wykonaniu (czyli prawomocnie orzeczonych, jeszcze niewykonanych w całości, lecz których wykonanie jest prawnie dopuszczalne i konieczne).

Kierując się poczynionymi wyżej ustaleniami i wskazaniem, sąd połączył w jeden węzeł kary łącznej karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie o sygn. II K 73/17 i karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem nakazowym w sprawie o sygn. VII K 84/19 i jako łączną orzekł karę 7 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymierzaniu skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności sąd miał na względzie dyrektywę wypływającą z treści art. 86 § 1 i 4 k.k., które stanowią, że karę łączną należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (albo kary łącznej, jeżeli orzeczono wcześniej karę łączną) do ich sumy, nie przekraczając jednak granic określonych przepisami prawa. Zatem, mając na względzie to, że łącząc karę pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności (art. 87 § 1 k.k.), w sprawie niniejszej sąd mógł orzec karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych skazanemu, czyli od 6 miesięcy pozbawienia wolności do sumy kar, czyli do 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd, orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego kierował się względami takimi jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Jednocześnie wymierzając karę łączną nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie w odniesieniu do poszczególnych przestępstw, biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 85a kk). Sąd rozważał również przedmiotowy i podmiotowy związek zachodzący pomiędzy przestępstwami i podobieństwa, ale i różnice rodzajowe pomiędzy przestępstwami objętymi poszczególnymi wyrokami, a także czas popełnienia czynów.

Wymierzając karę łączną sąd nie znalazł podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji, czyli orzeczenia kary łącznej odpowiadającej wysokości najsurowszej z podlegających łączeniu kar. Zajmując takie stanowisko, sąd uznał, że brak ścisłego związku przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, które wszakże skierowane były przeciwko różnym dobrom prawnie chronionym, uniemożliwia zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Sąd miał także na względzie dużą rozpiętość czasową bezprawnego działania R. R., który w sprawie o sygn. II K 73/17 został skazany za przestępstwa popełnione w okresie od stycznia 2015r. do 4 marca 2016r. a w sprawie o sygn. akt VII K 84/19 za przestępstwo popełnione w okresie od 8 lutego 2018r. do 1 lipca 2018r. Odległe związki przedmiotowe przemawiają więc przeciwko absorpcji, ponieważ świadczą o demoralizacji skazanego. Podobnie, na niekorzyść skazanego, ocenić należy czas popełnienia poszczególnych przestępstw osądzonych wyrokami jednostkowymi. Zatem same tylko, dość luźne relacje pomiędzy przestępstwami, za które orzeczono wobec skazanego kary podlegające obecnie łączeniu, uniemożliwiają wymierzenie niższej, niż przyjęta przez sąd, kary łącznej pozbawienia wolności. Z drugiej jednak strony wzgląd na wiek skazanego i przede wszystkim jego prawidłowe zachowanie w zakładzie karnym, wskazujące, iż proces jego resocjalizacji przebiega właściwie, przemawia przeciwko wymierzeniu kary odpowiadającej zasadzie pełnej kumulacji, czyli kary łącznej 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Ważąc te wszystkie racje sąd wymierzył skazanemu karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności, która jawi się jako sprawiedliwa i adekwatna do stawianych takiej karze celów i funkcji, w szczególności daje szansę osiągnięcia założonych celów w zakresie prewencji indywidualnej wobec skazanego.

Stosownie do treści art. 577 k.p.k. sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 12 października 2017r. godz. 11:25 do dnia 16 października 2017r. godz. 13:00 oraz okres dotychczas odbytej kary od dnia 10 grudnia 2018r. do dnia 30 maja 2019r. Natomiast pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w podlegających łączeniu wyrokach pozostawiono do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zważywszy na sytuację materialną skazanego, który obecnie przebywa w warunkach izolacji więziennej, a nadto ciąży na nim zobowiązania alimentacyjne, sąd zwolnił go od ponoszenia wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Arleta Wawrzynkiewicz

Gorzów Wlkp. dnia 5 czerwca 2019r.

ZARZĄDZENIE

Odnotać uzasadnienie, którego odpis z odpisem wyroku i pouczeniem doręczyć skazanemu;

Kal. 14 dni.

SSO Arleta Wawrzyńkiewicz